

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput II. De residentia aliorum Ecclesiasticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI applicandam eo ipso amittat : crescente vero contumacia, ut severiori sacrorum Canonum Censuræ subiciantur, Metropolitanus suffraganeos Episcopos absentes, Metropolitanum vero absentem suffraganeus Episcopus antiquior residens, sub pœna interdicti ingressus Ecclesiæ eo ipso incurrenda, infra tres menses per literas, seu nuntium Romano Pontifici denunciare teneatur, qui in ipsos absentes (prout cujusque minor, aut major contumacia exegerit) suæ supremæ Sedis auctoritate animadvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere poterit, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

CAPUT II.

De residentia aliorum Ecclesiasticorum.

Episcopis inferiores quævis beneficia Ecclesiastica personalem residentiam de jure, sive consuetudine exigentia, in titulum sive commendam obtinentes, ab eorum ordinariis, quemadmodum eis pro bono Ecclesiarum regimine, & divini cultus augmento, locorum, & personarum qualitate pensata, expediens videbitur, opportunis juris remediis residere cogantur, nullique privilegia, seu indulta perpetua de non residendo, aut de fructibus in absentia percipiendis suffragentur : indulgentius vero, & dispensationibus

tent

temporalibus, ex veris & rationabilibus Sæcul XVI.
 causis tantum concessis, & coram ordina- A.C. 1547.
 rio legitime probandis, in suo robore per-
 mansuris: quibus casibus, nihilominus offi-
 cium sit Episcoporum, tanquam in hac parte a Sede Apostolica delegatorum, providere, ut per deputationem idoneorum Vicariorum, & congruæ portionis fructuum assignationem, cura animarum nullatenus negligatur, nemini, quoad hoc, privilegio, seu exemptione quacunque suffragante.

De cetero haud levis in Synodo altercatio exorta erat circa clausulam secundi hujus capituli, ubi sermone de episcopis injecto hæc verba inferebantur: *Tanquam Sedis Apostolicæ Delegati.* Hanc in rem Tirolensis Episcopus scriptum recitavit, in quo quemlibet Episcopum ex ipso suæ dignitatis gradu hac auctoritate ac jure potiri assererat: Pighinus autem Alifensis Episcopus, antea Rotæ Auditor, nec non Albensis Antistes veluti pro tribunali sedentes pronuntiabant, quod Tirolensis Episcopi propositio esset hæretica juxta Canonem *Omnes*, in quo Nicolaus II. omnes Ecclesias a Romana Sede institutas defini- vit: hinc ambo hujus Præsulis scriptum examinari petierunt. Ceterum hoc dubio tum exorto Legatorum primus minus circumspecte illi Præsuli injunxit, ut chartam suam porrigeret, hac autem

Sæcul. XVI
A.C. 1547

agendi ratione Synodi auctoritatem suæ potestati æquiparare videbatur. Verum, dum Episcopus scriptum suum exhibuerat, mox Montanus Cardinalis rem composuit, chartamque Antistiti restitui iussit.

Equidem extra dubium est, quod hæc clausula in Galliis Regis auctoritati advesetur; quippe in ejus Regno nullus quocunque pacto, ac modo Delegati Pontificii potestatem exercere valet, absque disserta Regis facultate a Parlamento curiis in tabulas relata, prout decisum fuit hoc anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo septimo die decima Martii (*). Porro haud diffiteri possumus, quod hoc Synodi decretum ad emendandos abusus hinc inde introductos summopere necessarium fuerit.

CAPUT III.

De correctione Cleri tam sæcularis, quam regularis.

Cetera capitula his verbis erant concepta: *Ecclesiarum Prælati, ad corrigendum subditorum excessus prudenter, ac dili-*

(*) Romæ omnes Franciæ Delegati liberam habent suum munus exercendi facultatem.